LATVIJAS NACIONĀLAIS
SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

LNSO UN VINETA SAREIKA. LUDVIGS VAN BĒTHOVENS

LNSO AND VINETA SAREIKA. LUDWIG VAN BEETHOVEN

Piektdien, 2026. gada 10. aprīlī, plkst. 19.00 Rīgas Kongresu namā
Friday, 10 April 2026, at 7 PM at the Riga Congress Hall

VINETA SAREIKA – atskaņojuma vadītāja, vijole | leader, violin

Koncertu ieraksta Latvijas Radio 3 "Klasika"
The concert is recorded by the Latvian Radio 3 *Klasika*

Patrons:
SIGNET BANK

Koncerta dienā iepazīsties ar programmu šeit:
The programme for tonight's concert is available here:

I DAĻA | PART I

LUDVIGS VAN BĒTHOVENS (*Ludwig van Beethoven*, 1770–1857)

Pirmā romance vijolei un orķestrim Solmažorā op. 40 (ap 1801)
Romance no. 1 for Violin and Orchestra in G Major op. 40 (circa 1801)

8′

"Lielā fūga" op. 133 (1825)
Grosse Fugue op. 133 (1825)

15′

II DAĻA | PART II

Otrā romance vijolei un orķestrim Famažorā op. 50 (1798)
Romance no. 2 for Violin and Orchestra in F Major op. 50 (1798)

8′

Astotā simfonijā Famažorā op. 93
Symphony no. 8 in F Major op. 93

I. *Allegro vivace e con brio*
II. *Allegretto scherzando*
III. *Tempo di menuetto*
IV. *Allegro vivace*

25′

Kultūras ministrija NEIBURGS Garage demokrātiskā vīna bārs ir DELFI 3 Latvijas Radio Klasika MŪZIKAS SAULE

DIVAS ROMANCES

Kāpēc aptuveni trīsdesmit gadus jaunais Bēthovens 18. un 19. gadsimta mijā izvēlējās radīt divas romances vijolei un orķestrim, īsti nav skaidrs. Būtu gan jāpiemin, ka ap šo laiku viņš komponējis virkni nozīmīgu darbu, kur priekšplānā izvirzīta vijole, tai skaitā, visas vijolsonātes, un neilgi pēc tam – arī hrestomatisko Koncertu vijolei un orķestrim (1806). Bērnībā Bēthovens apguva arī vijolspēli un Bonnā bija altists orķestrī. Savukārt pārceļoties uz mūzikas metropoli Vīni 1792. gadā, viņš pamanījās izveidot ciešas domubiedrības arī ar dažiem no sava laika izcilākajiem stīginstrumentālistiem.

Pastāv maza varbūtība, ka viena no romancēm bija plānota kā otrā daļa Vijolkoncertam Domažorā, ko, vēl Bonnā dzīvojot, Bēthovens bija iesācis komponēt, bet tad pametis. Tomēr abas romances tapušas jau Vīnē – sākumā Famažora (1798. gadā, bet publicēta 1805. gadā), bet 1801. gadā – Solmažora (publicēta 1803), tāpēc šī doma ir samērā maz ticama.

Abas romances saglabā gaišu, vienkāršu mūzikas valodu, taču Bēthovens paplašina romances traktējumu, abus opusus komponējot rondo formā, liriskām pamattēmām mijoties ar ekstravertiem un saviļņojošiem posmiem.

ASTOTĀ SIMFONIJA

Bēthovena Astotā simfonija pēdējos gados Latvijā nudien nav skanējusi pārāk bieži. Rādās, ka visnesenāk to atskaņojis Liepājas Simfoniskais orķestris 2023. gadā, Sinfonietta Rīga – 2018. gadā, taču LNSO kopš 20. gadsimta 90. gadiem – vien pāris reižu. Ja salīdzinām ar Bēthovena nepāra simfonijām – Trešo, Piekto, arī Septīto un nenoliedzami Devīto – tad pāra skaitļos numurētās simfonijas ir krietni retākas viešņas koncertzālēs. Bēthovens gan pats uzskatījis, ka Astotā simfonija izdevusies labāka par Septīto, taču klausītāji un kritiķi ar autoru nav bijuši vienisprātis (un ne jau pirmo reizi).

Tātad, 1812. gadā Bēthovens rada savu īsāko simfoniju, otro siltajā Famažorā (vienu tonalitāti ar Astoto dala arī Sestā jeb "Pastorālā" simfonija). Salīdzinot ar heroisku dramatismu un cīņu, Astotajā simfonijā Bēthovens ir īsts asprātis – smalks un mazliet bezkaunīgs. Bez liekas iepazīstināšanas un ievada viņš uzsāk strauju un aizraujošu skrējienu pirmajā daļā, otrajā piedāvā smalku, dejisku un vēl joprojām asprātīgu skerco; trešajā skan vijīgs menuets, bet finālā vētrainais skrējiens pārvērties virpulī un finišu sasniedz triumfālā priekā.

LIELĀ FŪGA

Pienāk 1825. gads, un top Bēthovena Stīgu kvartets nr. 13 Sibemolmažorā op. 130. Tam ir sešas daļas (samērā netipiski žanram), no kurām pēdējā – izvērsta, ugunīga un kompleksa "Lielā fūga". Fūgu savu stīgu kvartetu finālos komponēja arī priekšgājēji Haidns un Mocarts, taču Bēthovena vēriens šoreiz (līdzīgi kā citkārt) bija pārkāpis ierasto. Šādā formā kvartets līdz publicēšanai netiek – pēc pirmatskaņojuma izdevējs Matiass Artarija autoram saka, ka finmāls esot krietni par sarežģītu un… nekomerciālu. Vajag ko citu. Bēthovens piekāpjas un pēdējos dzīves mēnešos komponē jaunu – daudz gaišāku un gaisīgāku finālu *Allegro* –, savukārt "pārāk sarežģītā fūga" tiek publicēta kā atsevišķs darbs ar opusa numuru 133 jau pēc Bēthovena nāves.

Fūga, ko Bēthovens parakstījis ar vārdiem "dažviet brīva, dažviet apgūta" (*tantôt libre, tantôt recherchée*), sākas ar nelielu uvertīru, kas iepazīstina ar materiālu, ko pilnasinīgi dzirdēsim mazliet vēlāk. Šis darbs, lai arī sākotnēji pretrunīgi vērtēts, ir uzskatāms par Bēthovena muzikālo virsotni – "Lielā fūga" ir iespaidīga gan kompozicionālās, gan tehniskās, gan emocionālās un intelektuālās vienībās, šo konstruktīvo un smalko baroka laika mūzikas formu piepildot ar romantisma vētrām, neiedomājamu spēku un spriedzi. "Tas ir vislaikmetīgākais darbs, ko zinu, un būs laikmetīgs vienmēr," tā par "Lielo fūgu" jau 20. gadsimtā sacījis Igors Stravinskis.

Latviešu vijolniece **VINETA SAREIKA** ir izvērsusi plašu un daudzveidīgu karjeru – uzstājas kā soliste, ir prestižā *Artemis* kvarteta pirmā vijole, profesore un konkursu žūrijas locekle; nesen noslēgusi savas darba gaitas kā Berlīnes filharmonijas orķestra koncertmeistare (pirmā koncertmeistare-sieviete orķestra pastāvēšanas vēsturē), kā arī ir vairākkārtēja *ECHO Klassik* laureāte.

Pēc tam, kad viņa 2009. gadā Briselē kļuva par Karalienes Elizabetes Starptautiskā konkursa laureāti, Vineta Sareika aicināta sadarboties ar izciliem orķestriem – Londonas *Philharmonia*, Beļģijas Nacionālo orķestri, Pekinas simfonisko orķestri, Antverpenes simfonisko orķestri, "Lisabonas filharmoniķiem", Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri un Londonas kamerorķestri. Viņa ir sadarbojusies ar diriģentiem Andri Nelsonu, Polu Gudvinu, Gilbertu Vargu, Žanu Bernāru Pomjē un Žerāru Korstenu. Vineta Sareika regulāri muzicē slavenās koncertzālēs – Ņujorkas Kārnegija zālē, Berlīnes filharmonijā, Sidnejas koncertzālē, Vašingtonas Kenedija centrā, Londonas Vigmora zālē, Pekinas Nacionālajā skatuves mākslu centrā un Osakas Isumi zālē.

Vineta Sareika saņēmusi Latvijas Kultūras ministrijas balvu, kā arī Izcilības balvu kultūrā. Latvijas Radio 3 "Klasika" viņu vairākkārt titulējis par "Gada instrumentālisti", Sareika ir divkārtēja Lielās mūzikas balvas laureāte.

Kopš 2012. gada Vineta Sareika ir pasaulslavenā *Artemis* kvarteta pirmā vijole. Ar daudzas starptautiskas balvas ieguvušo kvartetu viņa ne tikai uzstājas

nozīmīgākajās pasaules koncertzālēs, bet arī veido savu īpašu koncertsēriju Berlīnes filharmonijā. Viņu ieskaņojumi tiek izdoti ekskluzīvi *Warner Classics*. *Artemis* kvarteta mūziķi ir Bonnas Bēthovena koncertzāles biedrības locekļi, Berlīnes Mākslu universitātes pedagogi un Vīnes koncertnama rezidences mākslinieki.

Kopš 2006. gada Vineta Sareika regulāri muzicē arī kopā ar franču pianisti Amandīni Savarī. Savulaik viņas dibinājušas *Trio Dali*, kas septiņu gadu garumā ne tikai uzvarējis kamermūzikas konkursos Ņujorkā, Osakā, Frankfurtē un Vīnē, bet arī koncertējis daudzviet pasaulē. Izdevniecībā *Fuga Libera* trio ieskaņojis divus albumus, iemantojot lielu kritiķu atzinību un iegūstot gan *Diapason d'Or* balvu, gan žurnāla *Classica* "Gada pārsteiguma" balvu, gan kļūstot par *Gramophone* redaktora izvēli. Vineta Sareika sadarbojas arī ar Ogistēnu Dimē, Ivetu Apkalnu, Florianu Bešu, Mišelu Portālu, Aleksandru Lonkvihu, Gotjē Kapisonu, Elizabeti Ļeonsku, Pīteru Donahjū, *Ebène* kvartetu, Abdelrahmānu el Bašu, Polu Votkinsu, Lorensu Paueru, Polu Mejēru un daudziem citiem.

Vineta Sareika kļuvusi par pirmo sievieti "Berlīnes filharmoniķu" pastāvēšanas vēsturē, kas ieņēmusi pirmās koncertmeistares amatu. Regulāri kā vieskoncertmeistare tiek aicināta sadarboties ar Bostonas simfonisko orķestri, Amsterdamas *Concertgebouw* orķestri, Ziemeļvācijas Radio (NDR) Elbas filharmonijas orķestri, Briseles Karaliskās operas orķestri un "Briseles filharmoniķiem". No 2010. līdz 2013. gadam bijusi Antverpenes simfoniskā orķestra galvenā koncertmeistare. Viņa ir vadījusi arī Vīnes filharmonijas Starptautisko jauniešu orķestri, Rīgas Festivāla orķestri un Santanderas Starptautisko festivāla orķestri.

Vineta Sareika ir kamermūzikas profesore Berlīnes Mākslu universitātē kopš 2013. gada. No 2013. līdz 2020. gadam bijusi rezidējošā māksliniece Karalienes Elizabetes Mūzikas kapelā Beļģijā. Sniegusi meistarklases Sidnejas un Melburnas konservatorijās, Londonas Karaliskajā mūzikas akadēmijā, Nešvilas Vanderbilta universitātē, Jeruzalemes Mūzikas centrā un Veikersheimas Starptautiskajos kamermūzikas kursos. Bijusi žūrijas locekle Karalienes Elizabetes Starptautiskajā vijolnieku konkursā Briselē, Ženēvas Starptautiskajā stīgu kvartetu konkursā un Šēnfeldu Starptautiskajā stīgu konkursā Harbinā, Ķīnā.

Vineta spēlē Antonio Stradivāri vijoli (1683), kuru viņas rīcībā dāsni nodevis Rudžieri fonds.

TWO ROMANCES

It is not entirely clear why Ludwig van Beethoven, in his early thirties at the turn of the 19th century, chose to compose two romances for violin and orchestra. It is noteworthy, however, that around this time he produced a series of significant works in which the violin plays a central role, including all of his violin sonatas, followed shortly thereafter by the seminal Concerto for Violin and Orchestra (1806). As a child, Beethoven learned to play the violin and later served as an orchestral violist in Bonn. After moving to the music metropolis Vienna in 1792, he formed close artistic collaborations with some of the leading string players of his time.

There is a slight possibility that one of the romances was originally conceived as the second movement of a violin concerto in C major, begun during Beethoven's Bonn years but later abandoned. Nevertheless, both romances were composed in Vienna – the Romance in F major in 1798 (published in 1805), and the Romance in G major in 1801 (published in 1803) – which makes the hypothesis rather unlikely.

Both pieces retain a luminous and straightforward musical language, yet Beethoven expands the scope of the romance by composing both works in rondo form, with lyrical principal themes alternating with more extroverted and thrilling sections.

EIGHTH SYMPHONY

In recent years, Beethoven's Eighth has not been heard particularly often in Latvia indeed. It appears that the Liepāja Symphony Orchestra performed it most recently in 2023, and Sinfonietta Rīga in 2018, while the LNSO has taken it up only a handful of times since the 1990s. By comparison with Beethoven's odd-numbered symphonies – the Third, Fifth, Seventh, and undeniably the Ninth – the even-numbered symphonies appear far less frequently at concert venues. Beethoven himself considered the Eighth superior to the Seventh, though audiences and critics did not share his view (hardly for the first time).

Thus, in 1812, Beethoven completed his most concise symphony, the second in the warm key of F major (a tonality it shares with the Sixth, the Pastoral Symphony). Setting aside heroic drama and struggle, in the Eighth Beethoven reveals his wit – subtle and with a touch of irreverence. Without any introduction, the first movement launches straight into a spirited and captivating drive; the second features a delicate, dance-like, and still humorous scherzo; the third offers a graceful minuet, while in the finale the manic drive turns into a whirlwind, reaching its conclusion in triumphant joy.

GROSSE FUGE

In 1825, Ludwig van Beethoven completed his String Quartet no. 13 in B-flat major op. 130. Unusually for the genre, the score comprises six movements, the final one being the expansive, fiery, and highly complex *Grosse Fuge*. While both Haydn and Mozart had incorporated fugues into string quartet finales, Beethoven's scope here, as so often, far exceeds established bounds. The quartet was not published in this original form – following the premiere, the publisher Matthias Artaria informed Beethoven that the finale was excessively complex and… unmarketable. It needed to be replaced. Beethoven acquiesced and, in the final months of his life, composed a new finale – a markedly brighter and more transparent *Allegro* – while the "overly complex" fugue was issued separately as op. 133, following the composer's passing.

The fugue, which Beethoven subtitled with the words *tantôt libre, tantôt recherchée* ("sometimes free, sometimes learned"), opens with a brief overture that introduces the principal material, later unfolded in full. Although its early reception was divided, the opus has come to be regarded as the summit of Beethoven's achievement – the *Grosse Fuge* is extraordinary in its compositional, technical, emotional, and intellectual integration, infusing a rigorously constructed and elaborate Baroque form with the turbulence of Romantic storms, immense power, and unrelenting tension. "It is an absolutely contemporary piece of music that will be contemporary forever," Igor Stravinsky remarked of the *Grosse Fuge* already in the 20th century.

Latvian violinist **VINETA SAREIKA** has built a broad and diverse career: as a soloist, as the first violin of the renowned *Artemis Quartet*, as a professor, and as competition jury. She has just concluded her tenure as the Concertmaster of the Berlin Philharmonic Orchestra (the first woman concertmaster in the orchestra's history), and she is the winner of several *ECHO Klassik* awards.

After becoming a laureate of the Queen Elisabeth Competition in Brussels in 2009, Sareika has been invited to perform as a soloist by renowned orchestras such as the London Philharmonia, Belgian National Orchestra, Beijing Symphony Orchestra, Antwerp Symphony Orchestra, Lisbon Philharmonic, Latvian National Orchestra and London Chamber Orchestra. She has worked with conductors such as Andris Nelsons, Paavo Järvi, Paul Goodwin, Gilbert Varga, Jean-Bernard Pommier, and Gérard Korsten on famous stages like Carnegie Hall, Berlin Philharmonie, Sidney Recital Hall, Kennedy Center Washington, Wigmore Hall London, National Centre for the Performing Arts Beijing, and Isumi Hall Osaka.

Vineta Sareika has received the Award of the Ministry of Culture as well as the Excellence Award in Latvia, she has been named several times the Instrumentalist of the Year by the Latvian Radio and was recently honoured with the Grand Music Award, the most prestigious cultural award of the country.

Since 2012, Vineta Sareika is the primaria of the Artemis Quartet, currently on a break. Laureate of international prizes, member of the Verein Beethoven-Haus of Bonn, the Artemis Quartet has performed in the main concert venues in the world, produced its own concert series in Berlin Philharmonie, Vienna Konzerthaus, and Munich Prinzregententheater and recorded exclusively for Warner Classics.

Since 2006, Vineta regularly performs together with the French pianist Amandine Savary. They were both founding members of Trio Dali, in which a productive seven-years-long collaboration led to success in competitions in New York, Osaka, Frankfurt, and Vienna, two recordings for Fuga Libera, highly acclaimed by the critics (Diapason d'Or, Classica's Choc of the Year, Editor's Choice of Gramophone) and successful concerts worldwide. Vineta also collaborates with artists such as Augustin Dumay, Iveta Apkalna, Florian Boesch, Michel Portal, Alexander Lonquich, Gautier Capuçon, Elisabeth Leonskaya, Peter Donohoe, Quatuor Ebène, Abdel-Rahman El Bacha, Paul Watkins, Lawrence Power, and Paul Meyer.

Vineta Sareika is the first woman in the history of the Berlin Philharmonic to hold the first concertmaster position. She is regularly invited as guest concertmaster by the Boston Symphony, Amsterdam Concertgebouw Orchestra, NDR Elbphilharmonie Orchester Hamburg, Brussels Royal Opera Orchestra, and the Brussels Philharmonic. From 2010 to 2013,

she was the principal concertmaster of the Antwerp Symphony Orchestra. She has also led the Vienna Philharmonic International Youth Orchestra, the Riga Festival Orchestra, and the Santander International Festival Orchestra.

Vineta Sareika teaches chamber music at the Universität der Künste Berlin since 2013. From 2013 to 2020, she was Master in Residence at the Queen Elisabeth Music Chapel in Belgium. She has given masterclasses at the Sydney and Melbourne Conservatories, London Royal Academy of Music, Nashville Vanderbilt University, Jerusalem Music Center, and Weikersheim International Chamber Music Course. She has been invited to serve as a jury member at the Queen Elisabeth Violin Competition, Geneva International Chamber Music Competition, and Schoenfeld International String Competition in Harbin, China.

Vineta Sareika plays an Antonio Stradivari violin (1683), generously on loan to her from the Ruggieri Foundation.

TUVĀKIE KONCERTI

Ceturtdien, 16. aprīlī, plkst. 12.00 Rīgas Kongresu namā
Ceturtdien, 16. aprīlī, plkst. 19.00 Rīgas Kongresu namā

SIMFONISKAIS HITS AR GORAN GORA. MANA IEKŠĒJĀ PASAULE

Stāstnieks **GORAN GORA**
Režisors **ROBERTS RUBĪNS**
Dramaturgs **JĀNIS JOŅEVS**
Mākslinieks **KRIŠS SALMANIS**
Animators **PAULS POIKĀNS**
GEORGS KJURDIANS – klavieres
Īpašais viesis – bērnu psihiatrs **ŅIKITA BEZBORODOVS**
Diriģents **VILHELMS VĀCIETIS**

PROGRAMMĀ:
Sergeja RAHMAŅINOVA, Kamila SENSĀNSA,
Roberta ŠŪMAŅA un **Pētera VASKA** mūzika

Ceturtdien, 30. aprīlī, plkst. 19.00 Rīgas Kongresu namā

LNSO, KRISTĪNE BLAUMANE UN ŠTRAUSA "DONS KIHOTS"

SANTA VIŽINE – alts
KRISTĪNE BLAUMANE – čells
Diriģents **AIVIS GRETERS**

PROGRAMMĀ:
Rihards ŠTRAUSS "Dons Kihots"
Antons VĒBERNS Seši skaņdarbi orķestrim, op. 6
Maija EINFELDE "Un pār visu spīd saule trejkrāsaina"
Bendžamins BRITENS Četras jūras interlūdijas no operas "Pīters Graimss"

Ceturtdien, 14. maijā, plkst. 19.00 Rīgas Kongresu namā

LNSO 100. SEZONAS NOSLĒGUMA KONCERTS

HANSS KRISTIANS ĀVIKS – vijole
Diriģente **KRISTĪNA POSKA**

PROGRAMMĀ:
Ludvigs van BĒTHOVENS Vijolkoncerts
Pēteris VASKS Otrā simfonija

PIESAKIES
LNSO JAUNUMIEM

LNSO SIMTGADES JUBILEJAS KONCERTU CIKLS

Sestdien, 8. augustā, plkst. 16.00 koncertzālē "Cēsis"

RIHARDA VĀGNERA OPERA "LOENGRĪNS"
KONCERTATSKAŅOJUMS
Organizē koncertzāle "Cēsis"

No 20. līdz 22. augustam

LNSO UN VAK "LATVIJA" DALĪBA FESTIVAL LA MUSIQUE DE LA CHAISE-DIEU

Piektdien, 28. augustā, plkst. 19.00 Rīgas Kongresu namā

LNSO, MĀLERS UN VOLTONS

Sestdien, 29. augustā, plkst. 15.00 Latgales vēstniecības GORS Mazajā zālē

LNSO VASARNĪCA. PIRMAIS KONCERTS PASAULĒ
NOTIKUMS BĒRNIEM

Sestdien, 29. augustā, plkst. 18.00 Latgales vēstniecībā GORS Lielajā zālē

LNSO VASARNĪCA. LNSO, MĀLERS UN VOLTONS

Svētdien, 30. augustā, plkst. 14.00 Latgales vēstniecības GORS Mazajā zālē

LNSO VASARNĪCA. BAROKS UN TANGO. KAMERMŪZIKA

Svētdien, 30. augustā, plkst. 17.00 Latgales vēstniecībā GORS

LNSO VASARNĪCA. SKAN RAIMONDS PAULS

Ceturtdien, 10. septembrī, plkst. 19.00 Rīgas Domā

GARĪGĀS MŪZIKAS FESTIVĀLA NOSLĒGUMA KONCERTS
Organizē VAK "Latvija"

Piektdien, 25. septembrī, plkst. 19.00 Rīgas Kongresu namā
Sestdien, 26. septembrī, plkst. 17.00 koncertzālē "Cēsis"*

LNSO, BAIBA SKRIDE UN KRISTĪNA POSKA

Ceturtdien, 8. oktobrī, plkst. 19.00 Rīgas Kongresu namā
Sestdien, 10. oktobrī, plkst. 17.00 Latgales vēstniecībā GORS*

LNSO, IVETA APKALNA UN MAESTRO KAZADESĪ

Svētdien, 25. oktobrī, plkst. 19.00 Rīgas Kongresu namā

ELĪNA GARANČA, KARELS MARKS ŠIŠONS UN LNSO

LNSO ŠOVAKAR | LNSO TONIGHT

Atskaņojuma vadītāja | Leader
Vineta Sareika

Pirmās vijoles | I violins
Veerle Houbraken, Inese Štrāle,
Liene Neija-Kalniņa, Vizma Laura Agloniete,
Indulis Cintiņš, Oskars Siliņš,
Margarita Ogibalova, Konstantīns Paturskis,
Jevgenija Otroško

Otrās vijoles | II violins
Andrejs Jegorovs, Inga Puķīte,
Beāte Račko, Raimonds Melderis,
Agnese Kanniņa, Marta Jurjāne,
Aleksandra Brīnuma, Arina Bardova

Alti | Violas
Pēteris Trasuns, Liene Martinsone,
Katrīna Krašauska-Krauze, Lauma Visendorfa,
Jevgenija Gorbunova, Paula Kronentāle

Čelli | Cellos
Dace Zālīte-Zilberte, Mareta Prikule,
Jānis Rinkulis, Emma Bandiniece,
Maksims Skibickis

Kontrabasi | Double basses
Raivo Ozols, Kristaps Pētersons,
Ivars Ozols

Flautas | Flutes
Tommaso Pratola, Ilze Urbāne

Obojas | Oboes
Egils Upatnieks, Pauls Kristaps Reinis

Klarnetes | Clarinets
Alise Gavare, Agnese Skrastiņa

Fagoti | Bassoons
Normunds Zvejnieks, Raimonds Gulbis

Mežragi | Horns
Māris Evelons, Kalvis Etkins

Trompetes | Trumpets
Mārtiņš Zujs, Edgars Bārzdiņš

Sitaminstrumenti | Percussion
Elīna Endzele